

יהוה מלך, יהוה מלך, יהוה מלך, (שמות טו)
יהוה ימלך לעלם ועד. שתיים
עשרה אותיות הן, כנגד שנים
עשר שבטים, ושנים עשר פנים
של שלשת האבות, שנאמר
עליהם, האבות הן הן המרפכה.
והם עשרה שבטים, אלף שנים.
שני שבטים - מאתיים שנה.
ומי"ב אותיות תלויים ע"ב
שמות, שהם ע"ב שנים אחר
האלף ומאתיים.

והם כ"ד, לכל חיה משלש חיות.
כ"ד הסוד שלו, (ישעיהו) ויקרא זה
אל זה ואמר. והם שלש פתות
מכ"ד צורות. פת אחת אומרת
קדוש, וכת שניה אומרת קדוש,
וכת שלישית אומרת קדוש. מיד
מתעורר השמאל במ"ב אותיות,
ועושה דין בעמלק.

(דברים כב) פי יקרא קן צפור לפניך
בדרך - בעלי מקרא. בכל עץ -
בעלי משנה, שהם כאפרוחים
המקננים בענפי האילן. יש
שנאמר בהם (ישעיהו סה) כי כימי
העץ ימי עמי. או על הארץ - אלו
בעלי תורה (משנה), שנאמר בהם,
על הארץ תישן וחי צער תחיה
ובתורה אתה עמל. אפרוחים -
אלו פרחי כהנה. או ביצים - אלו
שזן אותם הקדוש ברוך הוא
מקרני ראמים ועד ביצי כנים.
והאם רבצת על האפרוחים - בזמן
שהיו מקריבים קרבנות. מה
פתוב? לא תקח האם על הבנים.
חרב בית המקדש ובטלו
הקרבנות, מה פתוב? שלח
תשלח את האם. וגלו הבנים.
וזהו שנאמר ואת הבנים תקח לך,
מצד זה של האות ו', שהוא עולם

ארץ שנאמר בו (דברים כב) למען ייטב לך והארכת ימים, לעולם שפלו ארץ.

ארבע דגליו, ותריסר שבטין. ברזא ויהוה מלך. יהוה
מלך, (שמות טו) יהוה ימלך לעלם ועד. תריסר אתון אינון,
לקבל תריסר שבטין, וי"ב אנפין דתלת אבהן, דאתמר
עליהו האבות הן הן המרפכה. ואינון עשר שבטין, אלף
שנין. תרין שבטין, מאתן שנין. ומי"ב אתון, תליין ע"ב
שמהן, דאינון ע"ב שנין, פתר אלף ומאתן.

ואינון כ"ד, לכל חיה מתלת חיון. כ"ד רזא דיליה,
(ישעיהו) ויקרא זה אל זה ואמר. ואינון תלת פתות,
מן כ"ד צורות. פת אחת אומרת קדוש, וכת תננינא
אומרת קדוש, וכת תליתאה אומרת קדוש. מיד אתער
שמאלא במ"ב אתון, דעבד דינא בעמלק.

כי יקרא קן צפור לפניך בדרך, (דברים כב) מארי מקרא.
בכל עץ, מארי משנה. דאינון פאפרוחים, דמקננין
בענפי אילנא. אית דאמרי, בכל עץ, אליו ישראל. (ד
רנ"ב ע"ב) דאתמר בהו, (ישעיהו סה) כי כימי העץ ימי עמי.
או על הארץ, אליו מארי תורה (ד"א משנה), דאתמר בהו,
על הארץ תישן וחי צער תחיה ובתורה אתה עמל.
אפרוחים: אליו פרחי כהנה. או ביצים: אליו דזן לזן
קדשא בריך הוא מקרני ראמים ועד ביצי כנים. והאם
רבצת על האפרוחים, בזמנא דהוו קריבין קרבנין. מה
כתיב לא תקח האם על הבנים.

חרב פי מקדשא, ובטלו קרבנין, מה כתיב, שלח תשלח
את האם. וגלו הבנים, והיינו ואת הבנים תקח לך,
מסטרטא דא דאת ו', דאיהו עולם ארוף דאתמר ביה (דברים
כב) למען ייטב לך והארכת ימים, לעולם שפלו ארוף.

ובאתר דקרבנין, תקינו צלותין, ומצפצפיין בקלין
דשיריין. בקול דקריאת שמע, לגבי עמודא
דאמצעייתא דאיהו לעילא. דהא אימא וברתא בגלותא,
ומיד דנחית, קשרין לה בברתא, דאיהו יד כהה, למהוי

ארץ שנאמר בו (דברים כב) למען ייטב לך והארכת ימים, לעולם שפלו ארץ.
במקום הקרבנות תקנו תפלות, ומצפצפים בקולות של שירים, בקול של קריאת שמע, לקראת
העמוד האמצעי שהוא למעלה. שהרי אמא וכת בגלות, ומיד שיוור, קושרים אותו בפת, שהיא